

Ζητείται ελπίδα

Καθημερινά, ο κόσμος που ζούμε και εργαζόμαστε στο ευρύτερο κέντρο της Αθήνας έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια πραγματικότητα σκληρή και απάνθρωπη να μας φέρνει όλο και πιο κοντά στα όριά μας ως ανθρώπους.

Μια βόλτα στις γειτονιές αυτές, όπως για παράδειγμα στην πλατεία Βικτωρίας, δεν είναι ένας απλός περίπατος. Είναι μια διαδρομή ανάμεσα, σε ανθρώπους ξεριζωμένους από τον τόπο τους που προσπαθούν να χωρέσουν όλοι σε ελάχιστα τετραγωνικά πλατείας, ανάμεσα σε κάθε είδους αστυνομικές δυνάμεις (πεζές περιπολίες, περιπολικά, μηχανές) με πρόφαση την ασφάλεια και σε ανθρώπους με γρήγορο βάδισμα και το φόβο μήπως κάποιος τους περιμένει στη γωνία.

Η εικόνα της σχεδιασμένης υπερσυσσώρευσης των μεταναστών, είναι αυτή που προκαλεί σε όλους μας τη μεγαλύτερη ανησυχία. Ανησυχία που έχουν φροντίσει επιμελώς να καλλιεργήσουν στις συνειδήσεις μας όλοι αυτοί που μας έχουν φέρει σε αυτή την κατάσταση. Μέσα δηλαδή στην ανεργία, τους πετσοκομμένους μισθούς και συντάξεις, τους εκατοντάδες ανασφάλιστων και την απροκάλυπτη κλοπή του κοινωνικού πλούτου. Ο κόσμος αναζητάει τους φταίχτες σε αυτούς που ουσιαστικά είναι στο τέλος της διαδρομής που μας επιφυλάσσουν και εμάς. Γιατί ακόμα είμαστε στην αρχή, μιάς βαθιάς κρίσης που ακόμα δε βλέπουμε το τέρμα της. Τα βιώματα όμως όσων αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν από την Ελλάδα για διάφορους προορισμούς (Αμερική, Αυστραλία κτλ) καθρεφτίζονται στο σήμερα. Όπως και τότε έτσι και τώρα οι μετανάστες από όπου κι αν προέρχονται είναι οι βρώμικοι, οι εγκληματίες, αυτοί που δέχονται επιθέσεις ακόμα και στα σπίτια τους και βιώνουν ένα αδιάκοπο ανθρωποκνηνηγό.

Και ενώ μας κλέβουν τις ζωές, οι καταπιεσμένοι στρεφόμαστε ο ένας ενάντια στον άλλο, οι ιδιωτικοί υπάλληλοι ενάντια στους δημόσιους, ο λευκός γείτονας ενάντια στο μελαμψό, ο έλληνας ενάντια στον ξένο. Τα πρώτα σημάδια εκφασισμού μιας κοινωνίας. Οι από πάνω, μας θέλουν μόνους, μακριά από τις πλατείες, κλεισμένους στο σπίτι, να μην αντιδρούμε, να θεωρούμε το γείτονα εχθρό και το μετανάστη υπεύθυνο για όλα μας τα προβλήματα.

Ειδικά η Βικτώρια, εδώ και χρόνια δεν ήταν ακριβώς αυτό που λέμε φιλήσυχη γειτονιά. Χρόνια πριν έρθει το μεγάλο κύμα μεταναστών από την Ασία δεν κυκλοφορούσες και ακριβώς ανέμελα τη στιγμή που η διακίνηση ναρκωτικών και γυναικείων σωμάτων έδινε κι έπαιρνε. Μια κατάσταση που προηγήθηκε και χρόνια κρατούσε τη γειτονιά υποβαθμισμένη, ήρθε και γιγαντώθηκε όταν σε ένα τόσο μικρό κομμάτι σπρώχνεται κόσμος απελπισμένος που οι φασιστικές επιθέσεις, σε συνεργασία με την αστυνομία, δεν του επιτρέπουν να υπάρχει πουθενά αλλού. Η αστυνομία που έχει πολλαπλασιαστεί, υποτίθεται για ασφάλεια, όταν δεν κατευθύνει τα μα-

χαιρώματα σε μετανάστες από φασιστοειδή ή τη διακίνηση ναρκωτικών, είναι πάντα παρούσα να καταπνίξει κάθε είδους κοινωνική αντίσταση.

Και εκεί που τα ταμεία είναι άδεια, αναγγέλονται έργα και αναπλάσεις δημόσιων χώρων. Το κοντινό μας Πεδίο του Άρεως έχει πνιγεί σε ακόμα περισσότερο τσιμέντο και τεράστια ποσά έχουν σπαταληθεί σε μεγαλοεργολάβους όταν δεν έχουν φροντίσει τα βασικά όπως το να ποτίζονται τα δέντρα. Έχει σχεδιαστεί ανάπλαση με επίκεντρο την οδό Φυλής και τους γύρω δρόμους με υποτιθέμενες δεντροφυτεύσεις και διαπλατύσεις πεζοδρομίων. Όλα φυσικά για να έρθουν στη γειτονιά μας επενδυτές να την αναβαθμίσουν, επιχειρήσεις και εμπορικά κέντρα όπως το πρόσφατο Capitol. Γιατί είναι κακό αυτό θα πει κάποιος; Γιατί να μην είναι η γειτονιά μας γυαλιστερή;

Γιατί οι γειτονιές δεν αναβαθμίζονται με γυαλιστερές βιτρίνες και μεγαθήρια σχεδιασμένα να μπαίνουν μέσα και να μη βλέπεις τι γίνεται έξω. Οι γειτονιές αναβαθμίζονται όταν αναβαθμίζεται η ζωή των ανθρώπων που τις κατοικούν. Όταν μπορούν τα παιδιά να βγαίνουν και να παίζουν σε πλατείες που δε χρειάζεται να πληρώσουν για να βρίσκονται εκεί, όταν τα μικρομάγαζα δεν κλείνουν το ένα μετά το άλλο, όταν οι κάτοικοι από όποια χώρα και αν προέρχονται μπορούν να απολαμβάνουν εξίσου το δημόσιο χώρο.

Στο κέντρο της Αθήνας συμπυκνώνεται ολόκληρη η πολιτική του κράτους και του κεφαλαίου. Αυτή η πολιτική που θέλει τους μετανάστες χωρίς κανένα δικαίωμα στην υγεία, την παιδεία, την εργασία και μετά τους βαφτίζει εξ ορισμού εγκληματίες και στρέφει το λαό εναντίον τους. Το ίδιο λαό που καθημερινά καταληστεύει μέσα από τα εισιτήρια για τη μετακίνησή του, μέσα από τα 'φακελάκια' που πρέπει να πληρώσει στη δημόσια υγεία, μέσα από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ, αλλά του προσφέρει άφθονο τσιμέντο και τεράστια εμπορικά κέντρα να βλέπει αλλά να μη μπορεί να αγγίξει.

Η μόνη μας ελπίδα είναι να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να βγούμε από την απομόνωση και την απάθεια. Να αρχίσουμε να νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλο δημιουργώντας μέσα στις γειτονιές μας κοινότητες αντίστασης στην καταπίεση και γέφυρες αλληλεγγύης. Να συναντιόμαστε και να μοιραζόμαστε τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας και να τις κάνουμε πράξη συλλογικά. Χωρίς ιεραρχίες και ψεύτικους διαχωρισμούς να χτίσουμε μια κοινότητα αλληλοβοήθειας και αμοιβαιότητας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ

Συνέλευση πλατείας Βικτωρίας

Η συνέλευση της πλατείας Βικτωρίας γίνεται κάθε Τετάρτη στις 18.00 στην πλατεία Βικτωρίας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΝΑΗΛΕΥΤΥΗ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Hope wanted

Living and working in the center and nearby areas of Athens, our everyday world is challenged from a cruel and inhuman reality, which brings us closer to our limits of tolerance.

Strolling through these neighborhoods, for example Victoria square, it's not just a walk. It's a walk through people uprooted from their homelands, trying to fit in the space-limited square among with every kind of cops' forces (patrols, police cars, motorbikes), who use "security" as an excuse. It's a walk through people walking quickly, fearing that someone in the corner is waiting for them.

The image of a well-planned amassment of immigrants is what causes to all of us the greatest anxiety. An anxiety carefully planted in our conscience from people who actually brought us in this situation: unemployment, wage cuts and pensions, hundreds of people without social security and shameless theft of social wealth. We seek for someone to blame among the people who are actually in the end of the road we are heading to, since we are in the beginning of a deep crisis, in which the bottom is yet to be seen. Life stories of people who were forced to migrate from Greece to several destinations, like Australia or the USA, are reflecting present days. Back then, exactly like today, immigrants, regardless their origins, were considered dirty people, criminals but also the ones who were attacked even in their own houses and experience a restless man-hunt.

While our lives are being stolen from us, we, the suppressed people, are turning against each other: private employees against civil servants, white people against dark-skinned people, locals against foreigners. The first signs of a society applying fascism. Those in power want us alone, away from the squares, staying at home, reacting to nothing, seeing our neighbors as enemies and immigrants as responsible for all of our problems.

Especially the area of Victoria, was never what we call a "quiet neighborhood". Years before the wave of immigration from Asia, one wouldn't walk recklessly there since drug dealing and traffick-

ing were in bloom. This was a preexisting situation which kept the area degraded for years and got worsened later when in this small area people got piled-up. Hopeless people who were pushed there by fascistic attacks, which were made with cooperation of the police, and therefore weren't allowed anywhere else.

And police forces, which are doubled in the area, under the excuse of security, are either encouraging fascistic attacks and drug dealing or repressing any kind of social resistance.

While treasuries are empty, more and more new projects and re-shaping of public places are announced. Pedion Areos, our nearby park, is loaded with even more concrete and lots of money are wasted in big-time developers, whereas basic needs of the park, like trees being watered, are not taken care of. A re-shaping around Filis street is planned with so-called plantings and pavement widenings. A lure to investors to upgrade our neighborhood, to start businesses and to build malls like recently built Capitol. Why this should be bad, someone would ask. Why shouldn't our neighborhood become shiny and fabulous?

Because it does not take a shiny storefront or a huge mall to upgrade a neighborhood. Neighborhoods are upgraded when lives of people living there are upgraded. When children can go out and play on squares, where they don't have to pay to access in, when small businesses are not shut down one after another, when inhabitants, regardless their origin, can all enjoy public places.

The situation in the center of Athens reflects state practices and capital. This kind of practice deprives immigrants of their right to health care, education, employment and then labels them criminals by definition and turns the people against them. The same people who are being robbed through public transportation tickets, through bribes they have to pay for health care, through Public Power Company accounts, and yet they are offered profuse concrete and huge malls where they can see but not touch.

The only hope is to take our lives in our own hands, to escape from our isolation and apathy. To start caring for each other, creating communities of resistance within our neighborhoods and building bridges of solidarity. To meet, to share our needs and desires and realize them collectively.

In order to create a community of mutual support and solidarity without hierarchies and false segregation.

SOCIAL CANNIBALISM IS NOT THE ANSWER TO THE CRISIS

Victoria square assembly

Victoria square assembly happens every Wednesday at 20.00

RESISTANCE-SOLIDARITY

COMMON SOCIAL FIGHTS FROM LOCALS & IMMIGRANTS

الأمل المطلوب

كل يوم، نحن الناس القاطنون و العاملون في وسط العاصمة أثينا نواجه حقيقة صعبة و غير إنسانية، حقيقة تدفع حدود المقبول للذات الإنسانية

جولة في الأحياء كساحة فيكتوريا ليست جولة عادية. جولة بين أناس إقتلعوا من بلدانهم الأصلية، يحاولون الصمود في مكان ضيق محاطين بأنواع مختلفة من الشرطة (شرطة متجولة، سيارات وشرطة بالدراجات النارية) تحت ذريعة الأمن، ولكن أيضا وسط أولئك المارين بخطى "سريعة خوفا من" من قد يتعرض لهم عند نهاية الطريق

هاته الصورة للتركز الهائل للمهاجرين هي أساس قلق عميق يبتابنا جميعا. قلق زرعه في أنفسنا من أدوا بالوضع إلى ما هو عليه. الوضع يمعنى وسط البطالة، قطع الرواتب أو تخفيضها، جريات التقاعد المئات العاملين في السوق السوداء و السرقة لهم اليوم أموال و إمتيازات إجتماعية. الناس يبحثون عن المتورطين لكن بين هؤلاء الذين إنتهت بهم الرحلة التي سطروها لنا جميعا. لأننا لسنا إلا في بداية أزمة عميقة لا تحسب عواقبها. تجارب المهاجرين من اليونان لوجهات عديدة (أمريكا، أستراليا إلخ) تظهر من جديد اليوم ومثل تلك الفترة، المهاجرون و بعض النظر عن أصولهم، يُعتون بالمتسخين و المجرمين؛ كيف ذلك وهم من يُعتدى عليهم و يُلاحقون حتى أبواب منازلهم و يتعرضون لإستهداف متواصل و بينما تُسرق حياتنا، نحن المظلومون نتناحر ما بيننا، بين عمال القطاع الخاص و القطاع العمومي، بين الجار الأبيض و الجار ذواللون الداكن، بين اليوناني و المهاجر

العلامات الأولية لنشأة مجتمع عنصري. أولئك من الأعلى يريدون عزلنا، بعيدا عن الساحات، منغلقيين في منازلنا، يريدون أن نفتتح بأن جارنا عدو وأن المهاجرين هم المتسببون في مشاكلنا

للحديث عن فيكتوريا، منذ سنوات طويلة لم تكن منطقة بدون مشاكل. سنوات قبل قدوم موجة الهجرة الكبيرة من آسيا، لم يكن الناس يتنقلون بأمان حيث أن أسواق المخدرات و تجارة النساء كانت متفشية. واقع موجود منذ سنوات طويلة وهو السبب في تهميش هذه المنطقة، وما زاد من حدة الوضع هو الدفع بأعداد كبيرة من المهاجرين وضعاف الحال للتكدس في مساحة سكنية ضيقة، وسيلتهم في هذا هو التنسيق بين الشرطة و المجموعات المتطرفة مما لا يسمح لهم بالتواجد في أماكن أخرى. أعداد الشرطة التي تضاعفت بذريعة الأمن، إن لم تُسيرا أسواق المخدرات أو طعنات سكاكين العنصريين ضد المهاجرين، تكون دائما موجودة لقمع أي مقاومة شعبية

والإعلان عن أن الصناديق فارغة، يُعلن عن مشاريع إعادة تهيئة الفضائات العمومية. الأقرب لنا هو "بيديو تُو أروس و الذي أغرق بالخرسانة و أموال طائلة أهدرت في سبيل مقالين كبار الذين لا يهتمون حتى بأعمال سقي الأشجار. لقد أقر هؤلاء إعادة تهيئة يكون محورها "لو فو فيليس" و الطرق المجاورة بزراعة أشجار و توسعة الفضاء للمارة. هذا كله طبعا لتشجيع المستثمرين للإستقرار في هذه المناطق لتحسينها، الشركات و المركبات التجارية مثل الكابيتول مؤخرا

لماذا يُمكن أن نطنن أنها فكرة سيئة؟ ألا يحقّ لحينا أن يكون لامعا؟

لأن الأحياء لا تُأهل بالوجهات اللامعة و العملاقة، المصممة للتعمية عن ما يحدث في الخارج. الأحياء تُأهل عندما تتحسن ظروف السكان. عندما يُصبح الأطفال قادرين على الخروج للعب في الفضائات العمومية دون أن يُجبروا على دفع المال لتواجد في تلك الفضائات، عندما لا تُجبروا المحلات الصغيرة على الغلق الواحدة تلو الأخرى، عندما يكون للجميع مهما كانت أصولهم الحق في الفضائات العمومية. يتركز في وسط أثينا الأنشطة السياسية للدولة و رأس المال. وهذه السياسة أرادت أن لا يكون للمهاجرين حقوق في النظام الصحي، في التعليم أو العمل، هي التي تصفهم بالمجرمين و تُحرضوا الشعب عليهم. هذا الشعب نفسه يُسرق بسبب هاته السياسات عبر دفع ثمن تذاكر النقل و الرشا للحصول على الخدمات الصحية و فاتورات الكهرباء. الدولة بسياستها تهديده الخرسانة و أعداد من المركبات التجارية العملاقة، يمكنه أن يراها و لا يقترب منها

أملنا الوحيد، هو تولي حياتنا بأنفسنا، أن نخرجوا من عزلتنا. أملنا هو أن نبدأ الإلتفاف على أنفسنا و نشكلوا مجموعات مقاومة ضد القمع في أحيائنا و نشكل جسور تواصل و تضامن. أملنا أن نلتقي و نجد حلول لتفعيل رغباتنا و حاجاتنا المشتركة. بدون هيمنة طرف أو إنقسام لبناء مجتمع أساسه التبادل و التعاون

الرد على الأزمة لا يكون بالكانيبالية الإجتماعية

مقاومة - تضامن

نظام مشترك بين السكان الأصليين و المهاجرين

جیسے کہ آئین (Althem) یونان کا دارالخلافہ ہے۔ دیہات انسان کے مرکز اور
 کام کرتا ہے۔ یہاں انسان مختلف مشکلات کا سامنا کرنا پڑھتا ہے۔ انہیں مشکلات کوئی
 مشکلات قوت اور حوصلہ دے دیتے ہیں۔ جس میں گومنا پڑنا جیسا کہ دکھو یہ چوکے پہ
 گونے پھرنے کا جگہ نہیں بلکہ یہ مختلف لوگوں کے مشکلات کے حل اور صورت کو بخیرانہ کا چوک کا
 اور مختلف لوگوں کے ساتھ انہیں (Althem) چہ جگہ ہے۔ جیسے کہ انسان اپنے زندگی کو
 مسخر کرنے اور آج کی زندگی میں رہنے کو دیتے ہیں۔ اور جیسا کہ مشکلات کا سامنا کرنا پڑھتا ہے
 جیسا کہ عورتوں کو مسائل اور انہیں سامنے آنے دیتے ہیں۔ یہاں کہ
 آئین شہر کو مشکلات کو نہیں دیکھتے اور ہم کو دیکھتے ہیں۔ تاکہ ہمیں کامیاب بنائیں
 اور ہمیں کہہ سکیں کہ انسان کیلئے ہم یہ نہیں دیکھتے کہ جگہ کو ہمیں ہمیں اور
 جیسا کہ وہ دیکھتے ہیں۔ یہ صبح کو نشتر آ رہی ہے۔

ولس

وہ لوگ جو ہمیں کامیاب دیکھتے ہیں۔ اور ہمیں بہت سے خاندان ہیں۔ جو یونان سے زبردستی نکالے گئے ہیں
 جیسا کہ اسٹریلیا (Australia) اور USA جیسا کہ موجودہ مسائل اور
 بددلتی جو مختلف علاقوں سے یونان کو آ رہی ہے۔ اور قومیت چاہتا ہے کہ گذرہ اور
 لوگ جائیں اور آف بہت سے لوگ اور حق دہیں۔ جیسا کہ
 اور ہم سے ہمارے زندگی اور حق دہیں گے۔ اور یہاں انسان کوئی
 جیسا کہ سفید فام کو سیاہ فام کے ساتھ جھگڑنے میں رکھے اور یونان کو آ رہی ہے
 مسافروں کے مشکلات کو دیکھتے اور انہیں کے مشکلات حل کرتے ہیں۔ اور جیسا کہ
 اور آئے دن مسافروں کو یونان کو دیکھتے ہیں۔ اور دکھتے ہیں۔ اور ہمیں
 کا پتہ اور بریل دیکھتے ہیں۔ یہ سب یونان کے مشکلات کے لیے آج کے حالات ہیں۔ اور
 اور ہمیں مشکلات سامنے دہیں۔ قومیت کے ساتھ فیلڈ نہیں دہیں۔ ہمیں خود
 اور وہاں کی کمی نہیں ہے۔ ہمیں یہ دیکھتے ہیں کہ ہمیں کیا دیکھنا ہے۔ اور
 حل کرنے اور جس کا ساتھ دہیں۔ اور ہمیں حکومت یہ ہم کا اور رہے ہیں

پاسخ به همه این پرسشها امید هست

هر روز افرادی که در این شهر زندگی می کنند و در مرکز شهر کاری که با ما یک واقعیت ظالمانه و غیر انسانی به ما نزدیکتر به محدودیت ما به عنوان انسان به ارمغان بیاورد

قدم زدن در محل ها مانند میدان ویکتوریا یک پیاده روی ساده نمی باشد
این مسیر را از طریق به مردم بی خانه های خود امتحان کنید که در هر چند مربع که توسط همه انواع نیرو های امنیتی پلیس، موتر های گشت زنی، ماشین آلات در به بهانه های امنیتی و مردم با راه رفتن سریع و ترس که همه مردم این محل را حیران زده شده اند

تصویر از تجمع برنامه ریزی شده از مهاجران است که باعث نگرانی همه ما است
نگرانی که به نظر با دقت در ذهن ما پرورش تمام کسانی که ما را به این وضعیت به ارمغان آورده است
که در آن بیکاری، دستمزاها، و حقوق باز نشستگی، صد ها نفر از سرقت بیمه م اشکار ثروت اجتماعی جستجو برای مجرمان به کسانی که در واقع در پایان سفر در فروشگاه برای ما و شما مشکل ساز شود

ما کسانی نیستیم که بهای بهران سیاسی و با اقتصادی دولت یونان گردیم ما و شما مهاجرین که در همسایگی با یکدیگر زندگی میکنیم مسول این همه جرم و جنایت نیستیم ما و شما با رنگهای مختلف، مذاهب، ملیت، و زبان های مختلف در همسایگی و کنار یکدیگر زندگی میکنیم

ما و شما همه در جستجوی راه حل همه این مشکلات نیاز به اتفاق و یکپارچگی داریم تا زندگی آرام در کنار یکدیگر داشته باشیم

ما سالها شاهد محل صلح آمیز و آرام بودیم سال قبل موج بزرگ مهاجران از آسیا و اصلأ در حرکت نیست و فقط معمولی در حال که قاچاق مواد مخدر و بدن زنان در بده و بستان چیزی تازه در این محل نیست و سالهای قبل از مهاجرین هم وجود داشت

همسایگی روبه زوال گذاشت، غول پیکر که انرا به یک قطعه از مردم از جان گذشته تحت فشار قراردادند به حملات فاشیستی در همکاری با پلیس اجازه نمی دهد که انرا به وجود هر جای دیگر پلیس ظاهراً ایمنی هنگام ضربات کرد به مهاجران از فاشیست های ایدارو نشوونما همیشه تماشا کرده است

ما بخاطر جلو همچو عمل فاشیست ها با همکاری پلیس نیاز به تجلیل نظر همه ساکنین این محل و بلخصوص نیاز اشتراک مهاجرین این محل در جلسات هفته وار خود داریم

در حالیکه که ما زندگی خود را مظلومانه در برابر یکدیگر حقوق ما ه نوبه خود علیه مقامات دولتی، همسایه سفید در برابر قهوه ای یونانی ها در بابر خارجی نشانه مهم سیاست و جامعه این کشور است که ما مخالف این روش دولت هستیم

ادامه میدهیم تا همه ما یکسان باشیم ما فقط می خواهیم در همسایگی خود روابط خوب داشته باشیم دشمن اصلی را مسو این همه جرایم قراردهیم نه مهاجرین را و ما می خواهیم با همه افرادی که در همسایگی ما زندگی می کنند در همه مشکلات امور این محل فکر کنیم و راه حل انرا بیابیم

این همه پروژه فاشیست ها در محل ما بخاطر درهم پاشیدن روابط نزدیک یونانی های این محل با مهاجرین است تا ما را از شما م شما را از ما جدا و مشکلات، مذهبی، نژادی، و قومی را به راه اندازند ما و شما هرگز یکی از دیگر جدای نداریم بخاطر اینکه ما همه انسان های یکسان روی زمین هستیم

چرا بچه های ما در میدان ویکتوریا ازادانه بازی کنند و شما و یا بچه هایتان از ترس فاشیست ها در خانه پنهان باشند ما هرگز خواهان همچو چیزی نیستیم و نیاز به همبستگی داریم تا هه اطفال ما و شما در یک میدان بازی کنند و در یک مدرسه علم بیاموزند

همین مهاجرین هستند که هر برج کرایه خانه، قبض برق، آب، مالیات مدرک، بیمه ماشین و غیره برای این دولت پرداخت میکنند پس باید در بدل همه این پرداخت ها ما باید صدای خود را بلند کنیم و خواهان زندگی بدون ترس صلح آمیز و آرام باشیم در واقع سیاست دولت ان است ت هیچ حق برای مهاجرین قایل نباشد

تنها امید ما این است که برای ب دست آوردن عمر خود را در دست خودما باشد
از انزوا و بی اتفاقی برای شروع در مورد یکدیگر که در ان محل ما جوامع مقاومت در برابر ظلم و ستم ها و پل از همبستگی ایجاد مراقبت

ملاقات کننده و به نیاز ها و خواسته های خود و انها به عمل جمعی بدون سلسله مراتب و تقسیمات نادرست به ایجاد یک جامعه کمک متقابل و روابط متقابل است

مردم محل و پناهندگان همه یکجا

محل جلسات میدان ویکتوریا Victoria

میدان ویکتوریا محل است که هر چهار شنبه ساعت ۰۰:۱۸ مردم محل و مهاجرین با هم تجلیل نظر میکنند

لکه چه دیکه ایستن چه دیوان بازار مینه بیاردی هلاکت چه لکه یواسا روزگار
 کوی خود یواسی واقعی مشکلا سو سو خای کیری چه هم مشکلا د خلق
 قوت او براس خستوی چه هغه سده کن گرز بیدل لکه دو لیکه ویا چک
 دایو دگر زیرو لیکه نری بلی د مختلفو خلق د مشکلا سو د ص او دولت
 ندر سولو چوک یا کهای دی او د مختلفو خلق سو د افسا کیدو و نینب
 بیسه ده لکه چه یو انسان د خیل ژوند دیر هغه نکت بیه کاد کوی نو
 د یرو مشکلا سو سو خای کیری لکه د موشر و د موشر ساینکل او افسد
 بهانی ورت سو ایز کی تر قو چه دیوی شتتری سو خای لاس او کیر بیلان
 د اقله ستنه د یو سو مهرو دو کسانو له کیدل دی
 د ایستن دولت د خلق مشکلا سو سو نظر نه کوی او مونتر تر اس کوه
 چه اسلی عاملین بیداری او تورن و لیکه په کویته کیری خود بده مزه مونتر
 فسکو کوی چه بزوری ورسو خلق مونتر دگر چه اقله ای یو او هغوی
 دیر لری دی چه مونتر ته به نظر نه رازی
 د هغو خلقو تجرومی خاوران دی او تجرومی لری کوم دیوان نه به زور زانی
 سو د کیرک بشوی دی لکه ارش بیدیا او (USN) ته د موجوده مساش
 رو نیانه کوی کوم خلق چه د مختلفو هودا و نو خشم گریس ته دانلوه
 حکومت غوسل چه گنده و خالنه او خراب خلق کی و کله او په هغو صلح
 کیرن او هغو ورتخه داخل

او مونتر خشم ز مونتر خیل ژوند حق بول و اهنل سو د او یواسی
 حقو نو خشم کی مهروم کوه او د خیل منخی بکر و نه کی چمتو کیری
 لکه سپین سوستی کی له سو سو سو سو په خست کیرل او دیوان
 او د بهر خشم د اخلو معارف و تر منخی نفاق او چکرک امنتخ ته کیری
 اساسی لامل ده دی کوی لولا نا خوالو دای چه یونان حکومت نه خواری
 د اخلو معارف و مشکلا سو سو خور و نس او تر خشم مشکلا ص کن کیری
 او خواری مونتر حال موجوده او اقله معارف دیوان د حکومت د بستان
 و شیمیر و او په زانیم توکد و ویکتوریا سو سو کی خله پای لیکه کی دمخو یرو
 تکر کوا چاقی لور انسان یو عملولو خاشی هلم دی
 دا هم منخی کی شتتری دی چه اوسلی هلاکت کی کیر لیکن کیری اقله
 شی امنتخ ته کیری
 د حکومت سو خند شتتری خود نو یرو ژو چیلون کوی او اعلانه و خشم
 حقیقت دای چه د پروژو بیهاری و ده کسان نری لیکه
 تر خود خلقو مشکلا سو سو دفع کیری او مهرو سو ورسره و لیکه
 صد از لکه د حکومت چوکا کت چه ازاره نه بول مراجع و کیری
 د ایستن چه بازار مینه کن چه کوی بیخ دی د اقله د ایستن
 د حکومت کیری دی د خشم راز بیخی صرف د بصر نیانود حقا لکه
 رو نیانه زد کوه بهر و دل او پورل او خیره حقو نو ز ایسه کولو بیکه ده
 ده دی کوی لولا مشکلا سو سو له منخی ویدلو بیهاره صرف یو لکه هغه راه
 چی تو بهر نیان دی لاس بول ته به صداقت سو سو و کیری او په
 یو انفاق منخی او د حق غوسستی بیهاره دی دایچی او دا چره
 دی دنور حکومتی چا و کوه سو سو لیکه کیری

د اسلام

Espoir demandé

Chaque jour, nous les gens qui vivons et travaillons dans le centre d'Athènes, avons à faire face à une dure réalité inhumaine qui repousse toujours un peu plus nos limites du supportable en tant qu'humain.

Une balade dans ces quartiers comme par exemple la place Victoria n'est pas une simple balade. C'est un parcours entre des hommes déracinés de leur lieu d'origine qui essaient de tous tenir dans quelques mètres carré de place au milieu de toutes formes de police imaginables (patrouille à pied, en voiture ou en motos) sous prétexte de sécurité, mais aussi au milieu de ceux qui marchent d'un pas rapide de peur que «quelqu'un les attende au coin de la rue.»

Cette image d'hyper-concentration d'immigrés est celle à l'origine chez nous tous d'une grande préoccupation. Préoccupation que ceux qui nous ont mené à cette situation ont pris garde de cultiver dans nos esprits.

Situation c'est à dire au milieu du chômage, des coupes sur les salaires et retraites, des centaines de personnes qui travaillent au noir et du vol manifeste des richesses sociales. Les gens cherchent des coupables chez ceux qui sont déjà à la fin du voyage qui nous est réservé à tous. Parce que nous ne sommes encore qu'au début d'une crise profonde dont ne voyons pas encore la fin. Les expériences de ceux qui ont été obligé d'émigrer de Grèce vers diverses destinations (Amérique, Australie etc) réapparaissent aujourd'hui. Aujourd'hui comme à cette époque, les immigrés peu importe d'où ils viennent, sont ceux qui sont sales, ce sont les criminels, ceux qui subissent des attaques jusque chez eux et qui subissent une chasse humaine inlassable.

Et pendant qu'on nous vole nos vies, nous les opprimés nous retournons les uns contre les autres les salariés u privé contre ceux du public, le voisin blanc contre celui dont la peau est plus foncée, le grec contre l'étranger. Les premiers signes de fascisation d'une société. Ceux «d'en haut» nous veulent seuls, l'oins des places, enfermés dans nos maisons, ils veulent que nous réagissions, que nous pensions que notre voisin est un ennemi et que les immigrés sont responsables de tous les problèmes.

Pour parler de Victoria, depuis quelques années qui n'est pas exactement ce qu'on peut appeler un quartier paisible. Des années avant que n'arrive la grande vague d'immigrés venus d'Asie on ne circulait pas vraiment avec insouciance à partir du moment où le marché de la drogue et la traite des femmes allait à tout va. Une situation qui existait depuis des années et qui a maintenu la dévaluation du quartier, s'est amplifiée lorsque les gens désespérés, sont poussés dans un si petit morceau de territoire car les attaques fascistes en collaboration avec la police ne leur permettent pas d'exister ailleurs. La police qui s'est multiplié, soit disant pour raison de sécurité, lorsqu'elle ne dirige pas le marché de la drogue ou les coup de couteau des fas-

cistes vers les immigrés, est toujours présente pour réprimer toute forme de résistance sociale.

Et là où les caisses sont vides on annonce des travaux de réhabilitation des espaces publics. Le très proche de nous Pedio tou Areos a été noyé dans le béton et des sommes énormes ont été gaspillées au profit de grand entrepreneur alors qu'ils ne prennent même pas soin des choses les plus basiques comme arroser les arbres. Ils ont prévu une réhabilitation ayant pour point central la feu Filis et les rues alentours avec de soit disant plantation d'arbres et des élargissements de trottoirs. Tout ça bien sûr afin que les investisseurs puissent s'installer dans notre quartier afin de le réhabiliter, des entreprises et des centres commerciaux comme le tout récent Capitol. Pourquoi serait-ce une mauvaise chose pourrait-on dire ? Pourquoi notre quartier ne devrait-il pas être reluisant?

Pare que les quartiers ne se réhabilitent pas avec des vitrines reluisantes et géantes conçues pour ne pas voir ce qui se passe en dehors. Les quartiers sont réhabilités lorsque la vie de ceux qui y habitent s'améliore. Lorsque les enfants peuvent sortir et jouer sur les places sans avoir besoin de payer pour qu'ils puissent s'y trouver, lorsque les petits commerces ne ferment pas les uns après les autres, lorsque les habitants peu importe le pays dont ils viennent peuvent profiter peuvent aussi profiter des espaces publics.

C'est dans le centre d'Athènes que toute la politique de l'état et du capital est condensée. C'est cette politique qui veut les immigrés sans aucun droit à la santé, à l'éducation, au travail et qui les appelle par définition criminels et retourne le peuple contre eux. Le même peuple qui chaque jour se fait piller par cette politique au travers des tickets à payer pour son transport, aux «enveloppes» à donner pour bénéficier des services de santé publics, à travers les factures de DEI (électricité) mais à qui on offre du ciment à volonté et nombre de centres commerciaux gigantesques qu'on peut voir mais qu'on ne peut pas toucher.

Notre seul espoir, c'est de prendre nos vies en mains, de sortir de l'isolement et de l'apathie. Notre espoir c'est de commencer à se soucier les uns des autres en créant au sein de notre quartier des communautés de résistance à l'oppression et des ponts de solidarité. Notre espoir c'est de nous rencontrer et de partager nos besoins et nos désirs et de les rendre concrets collectivement. Sans hiérarchies et fausses divisions afin de construire une communauté d'entraide et de réciprocité.

LA REPONSE A LA CRISE CE N'EST PAS LE CANNIBALISME SOCIAL

Assemblée de la place Victoria

L'assemblée de la place Victoria a lieu tous mercredis à 18h00 à la place Victoria

RESISTANCE – SOLIDARITE

LUTTE COMMUNE DES LOCAUX ET DES IMMIGRES

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΚΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Τετάρτη 12/10 στην πλατεία βικτωρίας
-μικροφωνική αντιπηροφόρησης, ώρα 6:00 μ.μ

-θεατρική παράσταση "στα βαθιά"
από την ομάδα buffonata,
ώρα 8:00 μ.μ

Η ΛΥΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

συνέλευση πλατείας βικτωρίας